

2020-24-017-00002

Skrivelse af 3. april 2020 fra Midt- og Vestsjællands Politi (1200-89110-00015-18)

Rådet fik forelagt spørgsmål vedrørende dyrlæges udlevering og behandling af heste med antiparasitære midler. Herunder om Rådets tidligere udtalelse af 26. oktober 2012, j.nr. [2012-20-017-00013](#), udtalelse af 9. oktober 2017 og supplerende udtalelse af 6. februar 2018, j.nr. [2017-32-017-00004](#) stadig var gældende.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet har i forbindelse med tidligere verserende sager afgivet udtalelse af 20. juli 2012, 9. oktober 2017 og 6. februar 2018, jf. vedlagte bilag 11, 6 og 11,8. Rådet anmodes om at oplyse, om tidligere udtalelse af 20. juli 2012, 9. oktober 2017 og 6. februar 2018 stadig er gældende.

Svar ad 1:

Rådet skal indledningsvis anføre, at Rådets udtalelse vedrørende j.nr. 2012-20-07-00013 er af 26. oktober 2012 og ikke 20. juli 2012.

Ja, disse udtalelser er fortsat gældende. Det bemærkes, at udtalelsen af 6. februar 2018 blot bekræfter udtalelsen af 26. oktober 2012. Det bemærkes endvidere, at siden udtalelserne blev afgivet, er der i europæisk sammenhæng og af anerkendte eksperter inden for området forfattet retningslinjer for kontrol af infektion med orm hos hest. Disse omfatter bl.a. retningslinjer for brug af en selektiv strategi baseret på undersøgelse af gødningsprøver, herunder strategiens begrænsninger. Begge guidelines lægger vægt på et indgående kendskab til hestene og hestenes besætninger/opstaldning for at kunne etablere optimal overvågning og kontrol.

Spørgsmål 2:

Rådet bedes tillige oplyse om det er veterinærfagligt forsvarligt at ordinere antiparasitære lægemidler til behandling af orm på heste, som følge af fremgangsmåde som anført i sagens bilag 6, jf. vedlagte print fra ...'s hjemmeside.

Svar ad 2:

Fremgangsmåden til ordination af ormemidler til hest, som anført i sagens bilag 6, omfatter i væsentlige træk ejers indsendelse af gødningsprøve, undersøgelse af gødningsprøve og efterfølgende et svar inkluderende en recept på ormemiddel, hvis ejer skriftligt har ønsket dette. Indsendelsen af gødning suppleres med visse begrænsede ejeroplysninger om hesten/hestenes fodring, opstaldning, afgræsning og besætningen som helhed, herunder tidligere fund af blodorm (*Strongylus vulgaris*). Det bemærkes i den forbindelse, at skemaerne til indsendelse ikke er ens udformede, hvad angår supplerende oplysninger. Der er ikke eksempler på receptordination, men det må formodes, at dyrlægen følger retningslinjerne beskrevet i afsnittet: Behandlingsplan på hjemmesiden. Som omtalt i udtalelse af 9. oktober 2017, så er disse retningslinjer i god overensstemmelse med almindeligt anvendte selektive behandlingsstrategier i Danmark, og de suppleres med enkle forslag til ikke-medicinsk forebyggelse i hesteholdet. Det fremgår dog ikke klart, hvorledes ejerens supplerende oplysninger indgår i ordinationen, herunder valg af ormemiddel. Eksempelvis kan ejeren angive sidste behandling, men anvendte præparat spørges der ikke ind til, hvilket kan have betydning for, hvornår ny behandling med fornuft kan finde sted.

Det fremgår ikke af bilag 6, om dyrlægen har yderligere kontakt til ejeren eller besætningen, eller om dyrlægen besøger og undersøger dyret/dyrene før ordination. Såfremt dette ikke er tilfældet, finder Rådet, at dyrlægen ikke har det fornødne kendskab til dyreholdets helbredstilstand samt til ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, og dermed ikke handler veterinærfagligt forsvarligt, jf. udtalelse af 26. oktober 2012.

Der kan til eksempel anføres, at forekomst af ormemiddelresistens i besætningen er et forhold, hvor et indgående kendskab til besætningen/dyreholdet vil være en væsentlig forudsætning for valg af terapi.

Risikoen for forekomst af blodorm (*S. vulgaris*) i besætningen bør også vurderes i hvert enkelt tilfælde. I Danmark (og Sverige) er der stigende opmærksomhed på øget forekomst, ikke mindst af klinisk sygdom, der måske kan tilskrives ikke optimal anvendelse af selektive behandlinger. Dette synes dyrlægen at være opmærksom på og til en vis grad at tage højde for, men igen vil et indgående kendskab til besætningen og til ejerens troværdighed være nødvendigt.

Afgørelse:

Tiltalte dyrlæge blev straffet med fængsel i 30 dage, jf. dyrlægelovens § 38, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 8, stk. 1 og § 12, stk. 1 og stk. 2. Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte dyrlæge frakendtes sin autorisation som dyrlæge i 3 år fra endelig dom.

Retten lagde ved straffastsættelsen navnlig lagt vægt på, at tiltalte to gange tidligere var straffet med anseelige bøder for helt ligeartede forseelser, på det store antal af forseelser og på, at forseelserne, hvorved der var fremkaldt fare for dyrs sundhed og tilsigtet opnået en økonomisk fordel, var begået forsætligt.

Retten fandt efter karakteren af de pådømte forhold sammenholdt med, at forseelserne var begået efter to domme for helt ligeartede forhold, at de udviste forhold begrundede en nærliggende fare for misbrug af stillingen som dyrlæge.

Tidligere sager j.nr. [2012-20-07-00013](#), [2014-32-017-00001](#) og [2017-32-017-00004](#).